

הַאֲדָמוֹ"ר הָאֲמָצְעִי – כְּרִטִּיסִי פְעִילוֹת

1. תולדות חייו של האדמו"ר האמצעי

אדמו"ר האמצעי – רבי **דובער** נשמתו יעדן, בנו של אדמו"ר **הזקן**. הוא האדמו"ר **השני** בשושלת אדמו"רי חב"ד וממשיך דרכו של **אביו**, אדמו"ר הזקן. נולד בט' בכסלו (תקל"ד). זוגתו – הרבנית **שינא**. ביו"ד בכסלו (תקפ"ז) יצא ל**חרות** לאחר עלילה שהעלילו עליו. בט' בכסלו (תקפ"ח) – נסתלק, ומקום מנוחתו כבוד בעירה **ניז'ין** שבאוקראינה. אדמו"ר האמצעי בחר למקום מגוריו את העירה **ליובאוויטש**, בימי נשיאותו התרבו **החסידים**, ומספרם הכפל ושלש.

2. כתבי וספרי אדמו"ר האמצעי

מספרים שאדמו"ר האמצעי היה כותב את דברי **החסידות** במהירות עצומה, ב"מהירות **המחשבה**". נתן אפלו לראות לפעמים על **כתב יד** קדשו, שבתחתית העמוד **"גלשו"** השורות מחוץ ל**דף** מרב מהירות הכתיבה. מאמרי החסידות של אדמו"ר האמצעי הם **ארכים** ביותר ויכולים להגיע לכמאה עמודים למאמר אחד. סדרת "מאמרי אדמו"ר האמצעי" מכילה קרוב **לעשרים** כרכים בנוסף לספרי חסידות נוספים. הספר העמק ביותר של אדמו"ר האמצעי נחשב הספר **"אמרי בינה"**, ספר גדול שכלו מקדש לבאור מצות **קריאת שמע**, ציצית ותפלין.

3. מְקַהֵלֶת אֲדָמוֹ"ר הָאֲמָצְעִי

בְּחִצְרוֹ שֶׁל אֲדָמוֹ"ר הָאֲמָצְעִי הָיְתָה מְקַהֵלָה (בְּאִי־שׁ: קֶאֱפִלִּיעַ). חֲבֵרֵי הַמְקַהֵלָה הָיוּ מְגִדּוּלֵי הַחֲסִידִים. חֵלֶק מִחֲבֵרֵי הַמְקַהֵלָה נִגְנוּ בְּכָלִי נְגִינָה שׁוֹנִים (אֲדָמוֹ"ר הָרִי"צ בְּצַעֲרֻתוֹ רָאָה מְצֻלָּתִים שׁ נִשְׁאָרוּ מֵאוֹתָה תַּזְמֶרֶת מִיַּחֲדָת!).

יָשָׁנָם מִסֹּפֶר נְגוּנִים שֶׁהִגִּיעוּ אֵלֵינוּ מִפָּרִי יִצְרֶתָה שֶׁל אוֹתָה מְקַהֵלָה, וְלִמְשָׁל נִגוֹן בְּרַכַּת כֹּהֲנִים חֵבֶר עַל יְדֵי הַמְקַהֵלָה עַל פִּי בִקְשָׁתוֹ וְהִדְרָכָתוֹ שֶׁל אֲדָמוֹ"ר הָאֲמָצְעִי, שֶׁאֲשֶׁר כִּי הִגְרָסָה הַסּוּפִית שֶׁל הַנִּגּוֹן תּוֹאֲמֶת לַכֹּהֵנָה הַפְּנִימִית שֶׁל בְּרַכַּת כֹּהֲנִים עַל פִּי הַסִּיד.

כָּל מִטְרָתָה שֶׁל הַמְקַהֵלָה הָיְתָה נִצּוֹל הַנִּגּוֹן לְצֶרֶךְ עֲבוֹדַת הַשֵּׁם, וְה'צִמַּח צֶדֶק' הַתִּבְטָא פַּעַם, שֶׁהַמְקַהֵלָה נֹעֲדָה לַעֲצֹר אֶת אֲדָמוֹ"ר הָאֲמָצְעִי מִכֹּל לֹוֹת הַנֶּפֶשׁ.

הַמְקַהֵלָה הַמִּפְאֶרֶת פָּסְקָה בְּדוֹר הַבָּא מִפְּנֵי מַלְשִׁינוּיּוֹת כָּאִלוֹ אֲדָמוֹ"ר הָאֲמָצְעִי רֹצֵה לִהְיוֹת מֶלֶךְ וְהֵנָּה יֵשׁ אֲצִלוֹ מְקַהֵלָה מַלְכוּתִית.

4. מֵאֲסָרוֹ וּגְאֻלָּתוֹ

בְּשָׁנַת תִּקְפ"ה הִגִּישׁ אָדָם אֶחָד הַלְשָׁנָה לְרִשְׁוִיּוֹת שֶׁכְּבִיכּוֹל תְּנוּעַת הַחֲסִידוֹת שֶׁבְּרָאשׁוֹת אֲדָמוֹ"ר הָאֲמָצְעִי, הֵנָּה קְבוּצָה שֶׁמִּטְרָתָה לְהוֹסִיף מִמוֹן לְקַפֵּת הָאֲדָמוֹ"ר. הַטַּעֲנָה הַתִּבְסָסָה עַל זִיּוֹף מִכְתָּבוֹ שֶׁל אֲדָמוֹ"ר הָאֲמָצְעִי, וְעַל הַמַּגְבִּית שֶׁנִּעְרְכָה לְצֶרֶךְ שְׁקוּם הַחֲצֵר בְּעֻקְבוֹת הַשְׂרָפָה שֶׁהָיְתָה בְּזִמָּן אֲדָמוֹ"ר הַזֶּקֶן.

בְּעֻקְבוֹת הַהִלְשָׁנָה הוּבַל אֲדָמוֹ"ר הָאֲמָצְעִי בָּא סֵרוֹ חַג הַסְּכוּת תִּקְפ"ו לְמַעְצָר. לְאַחֵר חֲקִירוֹת וּבְדִיקוֹת הִבִּינוּ הַחוֹקְרִים כִּי עֲלִילַת שׁ וְאֵ טָפְלוּ עָלָיו, וּבִיּוֹם י' בְּכִסְלוֹ תִּקְפ"ז הִשְׁתַּחֲרַר מִמֵּאֲסָרוֹ. תֹּאֲרִיךְ זֶה נִקְבַּע לְדוֹרוֹת כֹּחַ הַגְּאֻלָּה.